

[Ole Bjørn Kraft.]

man for Englands Vedkommende ikke ønsker at fremme denne Sag paa Bekostning af vigtige engelske økonomiske Produktionsinteresser, lige saa lidt som vi ønsker at fremme den paa Bekostning af danske økonomiske Produktionsinteresser, i Særdeleshed da man ikke vil opnaa noget som helst reelt for den Idé, man kæmper for.

Med Hensyn til den højtærede Udenrigsministers sidste Udtalelser vil jeg kun sige, at det er jo meget vanskeligt at tage Stilling til disse Regler; som jeg sagde i mit første Indlæg, afhænger alt af, hvorledes man administrerer dem, og der vil ikke være Lejlighed for Tinget til at udtale sig om dette Spørgsmaal, før der foreligger et Tilfælde, hvoraf man kan se, hvorledes den højtærede Udenrigsminister fortolker disse Regler i de Grænsetilfælde, hvor der skal træffes en Afgørelse.

Pürschel: Den højtærede Udenrigsministers Udtalelse giver mig kun Anledning til at sige, at sikkert ingen havde ventet, at Ministeren skulde erkende at have haft det Formaal, jeg fandt i hans Udtalelser, og ingen vil være i Tvivl om, hvorledes dette vilde være blevet udnyttet, saafremt ingen Indsigelse var fremkommet fra nogen Side. Den Form, Ministeren gav sine Udtalelser, var fortrinlig egnet til at forberede en saadan Udnyttelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den sidste ærede Taler (Pürschel) synes at være grebet af en ganske uheldelig Mistænk-somhed, men da han ikke i øvrigt gik ind paa Spørgsmaalene, har jeg ingen Grund til særlige Bemærkninger til ham.

Til den ærede Ordfører for det konser-vative Folkeparti (Ole Bjørn Kraft) vil jeg gøre den Bemærkning, at han naturligvis har Ret i, at med Hensyn til disse Regler som med Hensyn til alle Regler kommer det i høj Grad an paa, hvorledes man anvender dem, men det ærede Medlem vil sikkert være paa det rene med, at der ikke er Betingelser for her paa Stedet at optage en Dis-kussion om de enkelte Tilfælde; vi har imid- lertid i Rigsdagen et naturligt Organ til Drøftelse af saadanne Spørgsmaal, nemlig det udenrigspolitiske Nævn. Det skal være mig en stor Fornøjelse at forelægge

det udenrigspolitiske Nævn Oplysninger om de Tilfælde, der hidtil har foreligget, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, hvilken Op-fattelse der da vil gøre sig gældende indenfor Nævnet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget
vedtoges uden Afstemning.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Til-læg C.)

vedtoges enstemmigt med 102 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedta-gelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927 samt ved Lov Nr. 139 af 1. Juni 1929.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6095; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5565).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lov-forslag gaar ud paa, at der forsøgsvis for et Tidsrum af indtil fem Aar udsendes to nye udenrigsministerielle Tjenestemænd. Da vi i 1920 under Højkonjunkturen drøftede Spørgsmaalet om Danmarks Re-præsentation i Udlandet, fremkom der meget store Planer med Hensyn til Dan-marks Repræsentation, og man havde meget store Forventninger om, hvad der kunde udrettes. Saa kom imidlertid de meget ulykkelige Nedgangsaar, og de store Planer blev nedskaaet meget betydeligt. Det sidste Par Aars Tid har der jo været en Lysning i vort Erhvervsliv, og specielt maa man fremhæve, at vor Eksportvirk-somhed ikke alene af Landbrugsprodukter, men ogsaa af Industriprodukter er steget meget betydeligt i de sidste Par Aar og